

Μηναῖον - ΤΗΙ ΛΑ΄ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Απόδοσις τῶν Χριστουγέννων

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α΄. Ὑψος β΄. Ψαλμοὶ 9, 110.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε,
ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ
θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ,
μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ΄. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ
θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. δ΄. Ἐξομολόγησις καὶ
μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ
δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β΄. Ὑψος β΄. Ψαλμὸς 111.

Στίχ. α΄. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει
σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ
σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ΄. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. δ΄. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς
εὐθέσιν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου
τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος δ'. Ψαλμὸς 109.

Στίχ. α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ
μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς
ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ
σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Στίχ. γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς
δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων
σου.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως·
ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες,
ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν,
τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ
γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα
σοι.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ
Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

Ὕμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Τοῦ Μηναίου ---

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως·
ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες,
ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν,
τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ
γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα
σοι. (ἐκ γ')

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν ὑπερούσιον
τίκτει, καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, τῷ ἀπροσίτῳ
προσάγει. Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων
δοξολογοῦσι. Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος
ὁδοιποροῦσι δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη,
Παῖδίον νέον, ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

ΤΡΙΤΗ ΚΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος βαρὺς. Ψαλμὸς 63.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ καὶ
ἐλπιεῖ ἐπ' αὐτόν.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς
μου, ἐν τῷ δέεσθαί με πρὸς σέ.

Εβρ 4:1-13

Ἀδελφοί, φοβηθῶμεν μήποτε
καταλειπομένης ἐπαγγελίας εἰσελθεῖν
εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ δοκῇ τις
ἐξ ὑμῶν ὑστερηκεῖν· καὶ γὰρ ἐσμεν
εὐηγγελισμένοι καθάπερ κἀκεῖνοι, ἀλλ'
οὐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνους,
μὴ συγκεκερασμένους τῇ πίστει τοῖς
ἀκούσασιν. Εἰσερχόμεθα γὰρ εἰς τὴν
κατάπαυσιν οἱ πιστεύσαντες, καθὼς
εἶρηκεν, Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, Εἰ
εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου,
καίτοι τῶν ἔργων ἀπὸ καταβολῆς κόσμου

γεννηθέντων. Εἶρηκεν γάρ που περὶ τῆς ἐβδόμης οὕτω. Καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ· καὶ ἐν τούτῳ πάλιν, Εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Ἐπεὶ οὖν ἀπολείπεται τινὰς εἰσελθεῖν εἰς αὐτήν, καὶ οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες οὐκ εἰσῆλθον δι' ἀπειθείαν, πάλιν τινὰ ὀρίζει ἡμέραν, σήμερον, ἐν Δαυῖδ λέγων μετὰ τοσοῦτον χρόνον, καθὼς εἴρηται· σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν. Εἰ γὰρ αὐτοὺς Ἰησοὺς κατέπαυσεν, οὐκ ἂν περὶ ἄλλης ἐλάλει μετὰ ταῦτα ἡμέρας. Ἄρα ἀπολείπεται σαββατισμὸς τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ· ὁ γὰρ εἰσελθὼν εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτοῦ καὶ αὐτὸς κατέπαυσεν ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτοῦ ὥσπερ ἀπὸ τῶν ιδίων ὁ Θεός. Σπουδάσωμεν οὖν εἰσελθεῖν εἰς ἐκείνην τὴν κατάπαυσιν, ἵνα μὴ ἐν τῷ αὐτῷ τις ὑποδείγματι πέση τῆς ἀπειθείας. Ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεργῆς καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίστομον καὶ διϊκνούμενος ἄχρι μερισμοῦ ψυχῆς τε καὶ πνεύματος, ὁρμῶν τε καὶ μυελῶν, καὶ κριτικὸς ἐνθυμήσεων καὶ ἐννοιῶν καρδίας· καὶ οὐκ ἔστιν κτίσις ἀφανὴς ἐνώπιον αὐτοῦ, πάντα δὲ γυμνὰ καὶ τετραχηλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ λόγος.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς 91.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Πεφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς ἀύλαϊς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τῆς ΤΡΙΤΗΣ ΤΗΣ 13' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Ματθ' 18 - 27

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἔρχονται Σαδδουκαῖοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, οἵτινες λέγουσιν ἀνάστασιν μὴ εἶναι, καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Διδάσκαλε, Μωϋσῆς ἔγραψεν ἡμῖν ὅτι ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ καὶ καταλίπῃ γυναῖκα, καὶ τέκνα μὴ ἀφῇ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν. καὶ ὁ πρῶτος ἔλαβε γυναῖκα, καὶ ἀποθνήσκων οὐκ ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ δεύτερος ἔλαβεν αὐτήν, καὶ ἀπέθανε καὶ οὐδὲ αὐτὸς οὐκ ἀφῆκε σπέρμα. καὶ ὁ τρίτος ὡσαύτως. καὶ ἔλαβον αὐτήν οἱ ἑπτὰ, καὶ οὐκ ἀφῆκαν σπέρμα. ἐσχάτη πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή. ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, ὅταν ἀναστῶσι, τίνος αὐτῶν ἔσται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτήν γυναῖκα. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοὺς εἶπεν αὐτοῖς· Οὐ διὰ τοῦτο πλανᾶσθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς μηδὲ τὴν δύναμιν τοῦ Θεοῦ; ὅταν γὰρ ἐκ νεκρῶν ἀναστῶσιν, οὔτε γαμοῦσιν οὔτε γαμίζονται, ἀλλ' εἰσὶν ὡς ἄγγελοι οἱ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. περὶ δὲ τῶν νεκρῶν ὅτι ἐγείρονται, οὐκ ἀνέγνωτε ἐν τῇ βίβλῳ Μωϋσέως, ἐπὶ τοῦ βάρτου πῶς εἶπεν αὐτῷ ὁ Θεὸς λέγων, ἐγὼ ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ ὁ Θεὸς Ἰσαὰκ καὶ ὁ Θεὸς Ἰακώβ; οὐκ ἔστιν ὁ Θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· ὑμεῖς οὖν πολὺ πλανᾶσθε.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰσμός.

Ἦχος α'.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν
λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Στέργειν μὲν ἡμᾶς, ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,

* Ῥᾶον σιωπὴν, τῷ πόθῳ δὲ Παρθένε, *

Ὑμνοὺς ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,

* Ἐργῶδές ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Μήτηρ σθένης, *

Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 110.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ
αὐτοῦ. Ἀλληλούϊα.

Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἀντὶ τοῦ Εἵδομεν τὸ φῶς.

Ἦχος δ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως·
ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες,
ὑπὸ ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, σὲ προσκυνεῖν,
τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, καὶ σὲ
γινώσκειν ἐξ ὕψους ἀνατολήν. Κύριε δόξα
σοι.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.

Εἶναι τὸ Δωδεκαήμερον.